

Escoltar, costa. Però val la pena

Dv, 10/07/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XV de durant l'any

Barcelona, 12 de juliol de 2020

En l'al·legoria del sembrador, Jesús identifica la terra amb la capacitat humana d'escoltar. Què passa amb això de l'escoltar?

Que la gent xerra molt però escolta poc. O gens. No n'hi ha prou de fer servir les oïdes. Cal saber i voler escoltar, cosa bastant difícil. Per què difícil? Perquè comporta esforçar-se per captar i per comprendre sense distorsionar ni estrafer el pensament de l'altre.

Quina és la veritat? La veritat és que l'actitud d'escoltar no es practica gaire ni amb Déu ni amb les persones. No cal dir que amb aquesta manera de procedir deixem perdre oportunitats de gaudis profunds i d'enriquiment personal.

El mateix podem dir de les relacions amb els altres: **potser hi aportem moltes qualitats, però la de saber i voler escoltar la solem mantenir com endormiscada** i, en conseqüència, n'obtenim uns resultats molt migrats.

Què és el que passa amb més freqüència? **Que la gent no escolta i, en canvi, parla incessantment.** Ara bé: garlar sense mesura és indicatiu de parlar sense gaires esperances de ser escoltat.

No fa molt, vaig llegir l'experiència d'un psicòleg americà que la trobo digna de figurar a la millor antologia de l'humor.

"En una reunió de xerrameques, el metge es va acostar cerimoniosament a una dama que estava xerrant pels descosits i li va dir solemnement, saludant-la:

- Estimada amiga, acabo de degollar la meva sogra.

La senyora en qüestió, exhibint un somriure radiant, li contestà:

- Jo també. Encantada de saludar-lo.”

Tots sabem que darrere d'aquesta exageració hi ha el retrat d'un defecte molt estès - també entre nosaltres, encara que no degollem sogres -, com és el de **xerrar massa i escoltar poc. Poc o gens!**

Durant les vacances podríem fer per manera de posar-lo a ratlla i, tant de bo, disminuir-lo. Que això demana posar-hi esforç? Doncs sí, i molt.

Ho deia encertadament un poeta castellà:

“Oír es barato.

Escuchar es costoso.

Para oír basta el tímpano.

Para escuchar, el corazón.”

Escoltar, costa. Però val la pena. Que ens estimuli a fer-ho el saber que, com va dir un savi francès: “Els veritables genis que han creat el món, tots practicaven la religió de saber escoltar.”

Mentrestant, fem ben nostre la famosa pregària de Salomó: “Senyor, doneu al vostre servent un cor que sàpiga i que vulgui escoltar.”

Diu la Bíblia que la pregària va plaure tant a Déu que li va donar un cor savi i intel·ligent. Que Déu ens el doni també, a nosaltres!